

biografie

HÅKAN HARDENBERGER (1961) kreeg in thuisstad Malmö op achtjarige leeftijd zijn eerste trompetlessen van Bo Nilsson. Hij zette zijn opleiding verder in Parijs en Los Angeles. Door zijn unieke combinatie van fenomenale virtuositeit, inspirerende muzikaliteit en feilloze techniek, wordt Hardenberger beschouwd als de belangrijkste solotrompettist van vandaag. Hij is niet alleen een meester in het klassieke repertoire, maar vooral een pionier in de uitvoering van hedendaags trompetwerk. Zijn repertoire herbergt onder meer werken van Harrison Birtwistle, Hans Werner Henze, Rolf Martinsson, Mark-Anthony Turnage, Heinz Karl Gruber en Arvo Pärt. Hardenberger werkt zowel samen met toonaangevende orkesten als met een aantal vaste recitalpartners zoals pianisten Aleksander Madzar en Roland Pöntinen, de Zweedse dichter Jacques Werup, jazzpianist Jan Lundgren en percussionist Colin Currie.

Als vijftienjarige werd **COLIN CURIE** de eerste percussiefinalist in the BBC Young Musician competitie. Hij sleepte in 2002 de Royal Philharmonic Society's Young Artist Award in de wacht voor zijn voortrekkersrol in de hedendaagse muziekvoering. Daarnaast werd hij van 2003 tot 2005 door de BBC geselecteerd als New Generations Artist. Colin Currie bouwde met zijn charismatische en virtuoze vertolkingen van een hedendaags oeuvre een bijzondere reputatie op. Hij hecht veel belang aan de ontwikkeling van nieuw repertoire voor percussie, zowel orkestraal, solo als in kamermuziek. Hij werkt geregeld samen met hedendaagse componisten, in het bijzonder met Dave Maric. Hij toert intensief met diverse orkesten en als uitvoerder van recitals. Daarnaast is hij ook gastprofessor solopercussie aan de Koninklijke Muziekacademie van Londen en het Koninklijk Conservatorium van Den Haag.

coverfoto: Marco Borggreve / VU, Karen Van Eschhoutte, 't Zand 36, 8000 Brugge

IN DE KIJKER VR 16.05.08 / 20.00 / LONDON SINFONIETTA, PETER GREENAWAY & BRODY NEUENSCHWANDER
 London Sinfonietta is opnieuw bij ons te gast, nu met de Belgische première van Writing on Water van David Lang en Peter Greenaway. Tijdens de uitvoering mixt Peter Greenaway filmfragmenten met de livekaligrafie van Brody Neuenschwander – alles rond het thema water en storm.

Het rockvrije **CONCERTGEBOUWCAFE** met uitzicht op 't Zand is een goede plek om met vrienden samen te komen, voor een lichte lunch of aperitief. Er is bovendien een uitgebreid aanbod van cds om te beluisteren én aan te kopen. Open vanaf 11 uur, gesloten op zon- en maandag tenzij er een voorstelling is.

info & tickets
 IN&UIT - 070 22 33 02
 IN&UIT - 't Zand 34, 8000 Brugge
 WWW.CONCERTGEBOUW.BE

subsidiënten

mediasponsors

structurele sponsors

DO 28.02.08

**HÅKAN
 HARDENBERGER &
 COLIN CURRIE**

KAMERMUZIEKZAAL - 20.00
 19.15 Inleiding door Rudy Tambuyser

Håkan Hardenberger & Colin Currie

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

TWEE	conti-NU-um
------	-------------

trompet

HÅKAN HARDENBERGER

percussie

COLIN CURRIE

— Pauze —

DANIEL BÖRTZ (1943),

Dialogo 4 'Ricordo'

PER NORGARD (1932),

Fire over water (uit: I Ching),

voor solopercussie

DAVE MARIC (1970),

Lucid Intervals

(Belgische première)

— Pauze —

TORU TAKEMITSU (1930-1996),

Michi (Paths) 'in memoriam Witold

Lutoslawski', voor solotrompet

LOUIS ANDRIESSEN (1939),

Woodpecker, voor solopercussie

ANDRÉ JOLIVET (1905-1974),

Heptade

Dialogo 4,

voor trompet en percussie

Daniel Börtz

Daniel Börtz

In *Dialogo 4* creëert Börtz een intrigerende klankwereld waarin compacte, sonore kleuren stilaan desintegreren, een soort climax bereiken, om ten slotte een ongemakkelijk vergelijk te vinden. Crotales (antieke cymbalen) en marimba vervoegen de hoge si mol van de trompet, vervolgens weerklinkt een eenvoudig ostinato, terwijl de twee spelers elkaar steeds meer uit het oog verliezen. Simpele, diatonische harmonieën verbergen nauwelijks het ongemakkelijke gevoel, en een bijzonder woelige, ritmisch tegendraadse passage met bongo’s en gedempte trompet leidt tot een emotionele centrale climax. Dan volgt de hereniging, met een prachtig lied op gongs en marimba. Een sfeervol werk waarin ongewoon maar doeltreffend gebruik van de instrumenten een haast symfonisch effect bereikt.

Fire over Water (uit I Ching),

voor percussie (1982)

Per Norgard

Per Norgard

Dit laatste deel van het vierluik *I Ching* is een dramatische, bevlogen krachttoer, voor negen drums en heel specifieke metaalgeluiden. De jachtige boosheid wordt slechts onderbroken door een liefelijke, centrale sectie op de vibrafoon. Percussie speelt een centrale rol in Norgards taal. Duidelijk is zowel zijn schatplichtigheid aan etnische en populaire muziek, en wereldmuziek, als de mate waarin hij zijn ritmische in-

spiratie uit lichaamsritmen put: hartslag, ademen, oogopslag, enzovoort, elk met hun eigen periodiciteit. Deze ritmische lagen worden verenigd in dit werk, een schitterende bijdrage aan het percussierepertoire.

Lucid Intervals,

voor trompet, bugel en percussie (2006)

Dave Maric

Dave Maric

Dave Maric

‘Lucid Intervals is een driedelig duet voor trompet, bugel en gestemde percussie: vibrafoon, één octaaf antieke cimbalen en een vijfoctavige marimba. Het werd voor Colin Currie besteld door de Borletti-Buitoni Trust voor een aantal uitvoeringen met Håkan Hardenberger. Die keek ernaar uit dat ik zou schrijven voor de bugel, die een lager register en een zachtere toon heeft dan de trompet. Hij merkte terecht op dat het instrument goed zou werken met de zachte, lyrische toon van vibrafoon en marimba.

Toch wilde ik meer variatie in timbre en glans van koper en percussie, dus suggereerde ik dat een interessant effect kon worden bereikt door de bugel en de trompet elkaar te laten afwisselen. Zo creëerde ik twee personages die een beetje een afspiegeling vormen van het hout en het metaal bij de slaginstrumenten. Er is niet veel harmonische ambiguïteit in dit werk, en het beetje dat er is, verdampt al snel, nestelt zich in traditioneel, hoewel voortdurend evoluerend harmonisch territorium. Met als uiteindelijk doel een terugkeer naar eenvoud en duidelijkheid. Die wordt bereikt na een fysiek harde tocht. De ‘intervallen’ in de

titel kunnen betrokken worden op pitch en tijd, motieven en frasen, passages, bewegingen en het stuk als geheel.’ (Dave Maric)

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

stuk’ als uitgangspunt, heeft Louis Andriessen hier een exuberante en soms amusante, virtuoze miniatuur gecomponeerd. Terwijl de ontke-tende vogel (de specht uit de titel) chaotisch van klavier naar wood-blocks en weer terugschiet, combineert Andriessen de instrumenten op een steeds dichtere, compactere manier, waarbij hij alles in een streng melodisch kader plaatst.

Deze ingewikkelde partituur is gekruid met verbeeldingrijke, conceptuele aanwijzingen zoals ‘sempre f, like a woodpecker’ (voortdurend luid, zoals een specht). Het hele stuk vereist het voor Andriessen zo karakteristieke, grote dynamische spectrum.

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

stemmingen, variërend van ernstig en modernistisch tot extravert en wispelturig. Het is alsof we Varèse ontmoeten in een rokerige jazzclub, zich ontspannend bij een glas, maar toch slechts enkele passen verwijderd van zijn avant-gardewerktafel om de hoek. *Heptade* is in de eerste plaats entertainment.

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

André Jolivet

The trumpet shall sound

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

— Pauze —

In 1864 verscheen de *‘Grande Méthode complète de cornet à pistons et de sax-horn’* (Parijs, Es-cudier) van Joseph-Jean-Baptiste-Laurent Arban (1825-1889). Deze methode was in feite voor cornet (bijna identiek aan de trompet) bedoeld, maar geldt nog altijd als dé basismethode voor trompet-tisten. Arban, leraar saxhoorn aan het Parijse Conservatorium voor student-militairen, wordt op 1 februari 1869 titularis van de nieuw opgerichte klas ‘cornet à pistons’. De trompet werd al van in de oudheid gebruikt bij militaire en ceremoniële gelegenheden; hij was toen nog kort en recht, en meestal vervaardigd uit hout, brons of zilver. Door onder andere Arbans echter methode evolueert de trompet in al zijn verschijningsvormen tot een volwaardig orkestinstru-ment. Mede onder invloed van de jazzmuziek ontwikkelt hij zich verder tot een solistisch instrument dat over heel wat onvermoede mogelijkheden beschikt. De in de 17e en 18e eeuw in Engeland zo geliefde ‘trumpet tune’, zoals Pur-cells beroemde ‘trumpet volunta-ry’, kan als de vroegste solistische trompetmuziek worden beschouwd voor natuurtrompet (de ventielen die het mogelijk maken volledig chromatisch te spelen, werden pas omstreeks 1820 uitgevonden). In de 18e eeuw neemt de kunst van het virtuoos bespelen van de trompet een hoge vlucht. Denk maar aan Händels beroemde aria uit de *Messiah*, *The trumpet shall sound*, waarin zanger en trompettist gelijkwaardige virtuoze partijen krijgen, of aan Bachs tweede Branden-

burgse concerto met een trompetpartij voor clarino (een nauw gemensureerde trompet). Tot op vandaag kan die laatstgenoemde partij slechts door een enkeling behoorlijk worden uitgevoerd. De populaire concerten van Haydn en Hummel werden al gespeeld op een kleppentrompet, maar de ware trompetrevolutie zal pas na 1820, met de uitvinding van het ventiel, losbarsten. Vooral onder invloed van de jazz doet een aantal speciale effecten en blaas technieken zijn intrede in de klassieke solistische en symfonische muziek, en de kamermuziek. Het gaat hier bijvoorbeeld om het overblazen, het forceren van de toon, het gebruik van blue notes, growls (schorre geluiden), maar ook het gretig gebruik van allerlei dempers (bv. de wa’-wa’-demping), verschillende vibrato’s en tongslagen, flatterzunge en soorten trillers. Omstreeks de jaren zestig van de vorige eeuw doen dan ook allerlei zogenaamde avant-gardetechnieken hun intrede in de wereld van de koperblazers. En met succes! Eenmaal het instrument niet langer beschouwd wordt als enkel een productiemid-del voor mooie klanken, opent zich een wereld van geluiden en van manieren om die geluiden (én klanken) te produceren (mechanische, elektronische …). Daarover is het laatste woord nog lang niet gezegd en zal het laatste geluid wellicht nooit weerklinken. Luister naar vindingrijkheid die van alle tijden is en (hopelijk) van alle tijden zal blijven.

Johan Huys